Rosh Hashanah Day I Aliyah #3 (Weekday) Genesis 21:13-21

וגם את בן האמה כנוי אשימנו כי זרעך הוא וישכם אברהם בבקר ויקוז לוזם ווזמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת היכד וישלוזה ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מין הוזמת ותשלך את הילד תוזת אוזד השייוזם ותכך ותשיב כה מנגד הרוזה כמטוזוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך וישמע א־להים את קול הבער ויקרא מלאך א־להים אל הבר מן השמים ויאמר כה מה כך הגר אכ תיראי כי שימע א־להים אל קול הנער באשיר הוא שים קומי שאי את הבער והזזזיקי את ידך כי כבוי בדוכ אשיימנו ויפקוז א־כהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את הזזמת מים ותשה את הבער ויהי א־להים את הבער ויבדל וישב במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן ותקוז לו אמו אשה מארץ מצרים:

וגם את־בּן־האמה לגוי אשימנו כי זרעד הואי וַיָּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בְּבֹּקָר ויקח־לחם וחמת מים על־שָׁכַמַה שַׁם ואת־הילד אַל־הֹגַר ויּתו וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבעי ויכלו הַמַּיָם מָן־הַחַמָת וַתַּשְׁלֵךָ אֶת־הַיֹּלָד תַּחַת אחד הַשִּׁיחֵם: וַתֵּלֶדְ וַתֵּשֶׁב לָה מִנֶּגֶד הַרְחֵק בִּמְטַחֲוָי ותשב קשת כַּי אַמִרָה אַל־אָרָאָה בִּמוֹת הילד א־להים ותשא את־קלה ותבדיוישמע מנגד אָת־קוֹל הַנַּעֵר ויִקָרָא מַלאָד אָ־להִים | אָל־הַגַר מן־הַשַּׁמִים וַיָּאמֵר לַהָּ מַה־לַדָּ הַגַּר אַל־תַּיִרָאִי כּי־שַׁמַע אֱ־לֹהֶים אֱל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֵׁר הוּא־שֵׁםי אַת־הַנַּעַר שאי ΪЭ את־ידָדָ והחזיקי קומי כּי־לְגוּי גַּדְוֹל אַשִימֵנוּ וַיִּפָקָח אַ־להִים אָת־עֵינִיה וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וֹתֵּלֶדְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵּמֶת מִיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַריּ וַיְהָי אֱ־לֹהֵים אֵת־הַנַּעַר וַיִּגִדַּל בִּמִדְבַּר וַיֵּשֵׁב בַּמִדְבָּר וַיִהָי רֹבֵה קַשָּׁת: וַיָּשֵׁב פַּאַרֵן וַתְּקַח־לוֹ אַמֵּוֹ אַשָּׁה מֵאָרֵץ מִצְרַיִם:

[And God said,] "As for the son of the slave-woman, I will make a nation of him, too, for he is your seed." Early next morning Abraham took some bread and a skin of water, and gave them to Hagar. He placed them over her shoulder, together with the child, and sent her away. And she wandered about in the wilderness of Beer-sheba. When the water was gone from the skin, she left the child under one of the bushes, and went and sat down at a distance, a bowshot away, for she thought, "Let me not look on as the child dies." And sitting thus afar, she burst into tears. God heard the cry of the boy, and an angel of God called to Hagar from heaven and said to her, "What troubles you Hagar? Fear not, for God has heeded the cry of the boy where he is. Come, lift up the boy and hold him by the hand, for I will make a great nation of him." Then God opened her eyes, and she saw a well of water. She went and filled the skin with water and let the boy drink. God was with the boy and he he grew up; he dwelt in the wilderness and became a bowman. He lived in the wilderness of Paran; and his mother got a wife for him from the land of Egypt.